

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ZÁŘÍ 2019 *** ROČNÍK XX. *** ČÍSLO 9

Cítát inspirující:

„Miloval literaturu, ale ne zase natolik, aby sám nepsal.“

Alexi Andrejev

Václav FRANC

SRPNOVÝ VEČER NA KONCI DOVOLENÉ

Poslední motorák supí krajem
Vedro dostalo jméno
V bazénu se topí zlaté rybičky
A dovolená mizí
jako koleje v nekonečnu

Ještě pár piv
a budu
jako nebe otevřených oken
či srdcí nedopitých

OHLÉDNUTÍ NA TÉMA: PSACÍ STROJ

Nedávno jsem si pročetl svoje starší povídky. Jedna začínala takto: „*Klapky psacího stroje ťapkají po sněhovém papíru jako kocour po rozpálené asfaltce. Zůstávají autogramy tlapek mokrých od ranní rosy.*“

Zastavil jsem se a začal přemýšlet, kdy jsem naposledy psal něco na psacím stroji? Nevzpomněl jsem si přesně, snad do práce adresy na obálky, než jsem začal používat odesílání dávek do zdravotních pojišťoven elektronicky.

Vzpomínám si, jak jsem psal průklepem přes kopírák, abych měl alespoň jednu kopii, která ale mnohdy nebyla právě čitelná. A to nemluvím o druhém kopíráku, tedy druhé kopii.

Nebo když jsem chtěl, aby stránka byla napsaná bez chyby a pak jsem na posledním řádku udělal nějakou hloupou chybu, překlep. A mohl jsem začít psát znova. To by člověka trefilo.

Na druhou stranu mělo psaní svoje kouzlo, mnohem víc jsem musel přemýšlet, co napíši než dnes, kdy stačí pohnout kurzorem a přepsat chybu nebo překlep. Navíc když Vás na chybu upozorní červená vlnovka pod slovem.

A co vy, vzpomenete si? Nemyslím teď Zlatu Zákoutskou, která píše na psacím stroji stále, protože si na počítač nezvykla. A přitom psací stroj byl můj velký přítel od dětství, na consulu jsem „tisknu“ svoje první pokusy i noviny. A stejně jsem jej opustil a dal přednost výkonnější technice. Pokrok se prostě nedá zastavit! Ale přiznám se, že si občas ty moje neumělé dětské noviny občas vytáhnu a prohlížím. Je to kus mého života. I když jsem tehdy netušil, že přijdou počítače a všechno bude úplně jinak.

Přece jenom mě psacího stroje bylo líto, otevřel jsem kryt, abych jej opět po letech uviděl. Nezměnil se. Stále věrně čeká a doufá, že třeba ještě přijde do módy.

Až přijde nějaký ten blackout, tak mi bude dobrý.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Václav Franc vystoupil v rámci „Výročního jarmarku“ v jičínské knihovně v sobotu 31.srpna 2019 v programu „Bejvávalo v Řehči“ jako děda Václav.

Václav

ČAJ č. 156 – MĚLNÍK a JAROSLAV SYMON

Záříjový ČAJ se vypravil do Mělníka. V říjnu se tam bude konat již 25.ročník literární soutěže poezie Mělnický Pegas. S básnířkou Jindrou Lírovou zavzpomínáme na počátky soutěže v rozhovoru: „Vzpomeň si na své začátky.“

Jako host se představí básník z Liblic u Mělníka Jaroslav Symon. Můžete ochutnat z jeho tvorby poezii a třeba i „Pegasí kalendárium.“

V přehledu „Jičínská stopa na Pegasu Mělník“ se můžete přesvědčit o úspěšnosti autorů z našeho kraje na mělnické soutěži.

A když už budete v Mělníku, můžete zaskočit ve dnech 20. až 22.září na tradiční „Mělnické vinobraní!“

Jičínské autory zastupuje povídka Zlaty Zákoutské „Pomoc v pravou chvíli.“

Václav

Literární cena Knižního klubu

Do soutěže lze přihlásit dílo: splňující formu novely nebo román a dosud nepublikované, napsané česky a nevázané smluvně v jiném nakladatelství.

Rukopisy psané na počítači je možné zasílat na adresu: Euromedia Group, Literární cena KK, Nádražní 30, 150 00 Praha 5.

Uzávěrka: 31. prosince 2019

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Marek EPSTEIN : DRAVEC

Nakladatelství Labyrint v roce 2018

Marek Epstein (*1975) je znám jako televizních a filmových scénářů. A tak mi i jeho kniha „Dravec“ připadá, že byla psána trochu s nadějí, že z ní vznikne film. Ale to není rozhodně na škodu, neboť příběh má spád, dramatickosti a graduje dramatickou zápletkou.

Děj příběhu je vyprávěn trojicí protagonistů. Inka je mladá žena, pracuje jako kulturní pracovnice na magistrátě. Její muž Jakub vyznavač bojových umění se k ní chová agresivně. Jejich devítiletá dcera Barbora, zvaná Berucha, se kamarádí se psem Fritzem, který patří staršímu muži Morrisovi.

Zdánlivě idylický příběh dostává první trhliny, když Jakub odveze Beruchu do nemocnice na ošetření, kde tvrdí, že jeho žena je psychicky nemocná a dceru úmyslně zranila. Berucha si neuvědomuje, co se kolem ní děje, chce zpátky k mámě, ale místo toho se dostává do dětského domova, aby na ni nikdo z rodičů neměl vliv.

Inka je zoufalá, útočiště nakonec najde u souseda Morrise, ten byl pornohercem a pohybuje se stále v pornoprůmyslu. Zařídí Ince právníka, takže svitne určitá naděje, že by přece jenom mohla být Berucha po rozvodu svěřena do její péče. Zvláštní vztah mezi Inkou a Morrisem se začíná rozvíjet. Jakub zatím snaží sblížit Beruchu s jeho novou přítelkyní Justýnou. Dceru láká na dům, ale Berucha najde možnost, jak telefonicky kontaktovat matku. Z domova uteče a kontaktuje otcovu novou přítelkyni. Vysvětlí ji, jak se otec choval k matce, že ji bil. Odstartuje tak řetěz událostí, které ne vždy končí dobře.

Konec příběhu neprozradím, přečtěte si jej nebo počkejte zda bude kniha zfilmována. Literárně knize určitě prospívá, že jej souběžně ze svého pohledu vypravují všichni hlavní protagonisté.

A krátká ukázka ze str. 74: „Podle právníka je pasivita to nejhorší, co můžete udělat. V právu vyhrává ten, kdo víc křičí...“

Václav

O Gondorský semenáček 2019

Téma: Odvaha se nachází na nepravděpodobných místech

Přijímají se příspěvky ve třech soutěžních kategoriích: Poezie - báseň, píseň / Próza - povídka / Výtvarno (ilustrace a artefakt) - kresba, malba, digitální kresba, fotka, jakékoliv trojrozměrné dílo (šperk, šaty apod.)

Každý autor se může v rámci jedné kategorie zúčastnit pouze s jedním příspěvkem (ale může se účastnit ve více kategoriích najednou). Maximální rozsah psaných děl je 30 normostran (1 normostrana = 1 800 znaků včetně mezer). V kategorii poezie a próza se přijímají pouze díla v elektronické podobě. Nepřijímáme ručně psané práce!

Maximální rozměr obrazů je formát A2. Soutěžní díla nesmí být dosud nikde publikována, ať už v tištěné či v elektronické podobě. Přijímá se jen tvorba vycházející z knih pana J. R. R. Tolkiena. Tedy tvorba, odehrávající se v jeho světě, Ardě, a dodržující základní pravidla a realie tohoto světa.

Vyhlášení bude na TolkienConu 2020, kde rovněž proběhne čtení vítězných prací a výstava výtvarných děl.

Literární díla zasílejte e-mailem na adresu mittalmar(zavináč)seznam.cz. Zasílejte je prosím vždy ve dvou souborech - jeden formátu MS Word (.doc, .docx), druhý ve formátu PDF. Usnadní nám to mnoho práce. Soubor pojmenujte názvem příspěvku. Do těla zprávy napište své jméno, případně přezdívkou, název díla a váš věk.

Písňě prosím posílejte s nahrávkou (klidně i amatérskou). Notový zápis není nezbytný, ale je rozhodně vítán.

U výtvarných děl a artefaktů posílejte originály (!!!). Pokud by byl artefakt či obraz příliš velký, lze se domluvit na osobním předání (do rukou Mittalmaru buď přímo, nebo přes prostředníka).

Jestli osobní předání není možné, můžete díla zaslat poštou na adresu: Semenáček, Roman Rádl, Nad Malým Mýtem 527/10, 147 00 Praha

Uzávěrka: 22. září 2019

TURNOVSKÝ PODVEČER KLUBU AUTORŮ

Ve středu 28.srpna 2019 jsem společně s Martinem Žantovským navštívil autorské čtení Klubu autorů, kteří se scházejí v Městské knihovně Antonína Marka v Turnově. Akce se konala na vlakovém nádraží, lépe řečeno v pobočce turnovské knihovny, která funguje od prosince 2018. Údajně je to první knihovna na vlakovém nádraží v České republice.

Přivítala nás útulná knihovna a příjemné paní knihovnice. Akci moderoval ředitel knihovny Jaroslav Kříž. V úvodu diváky seznámil krátce s historií Klubu autorů (dříve ještě začínajících). Klub vznikl na podzim 2015 pod vedením Pavlína Lodeové, v poslední době, vzhledem k mateřským povinnostem vedoucí, byla setkávání méně častá, ale od podzimu se autorky a autoři budou scházet každý měsíc. Podvečerní literární setkání doprovodili hudebníci Petr Kostka a Alžběta Čtvrtníčková.

Vystoupila celkem šestice odvážlivců, někteří již mají za sebou úspěchy na literárních soutěžích, publikují v almanaších ze soutěží. Velmi zdařilou poezii představila na úvod Pavlína Lodeová. Její básně („seno obrácené na víru“) mě zaujaly. Daniela Drahošová přečetla ukázky z chystané knihy věnované svému dědovi. Krátké prózy zachycovaly většinou humorné vzpomínkové okamžiky z jeho života. Jirka Lode navázal vlastní pocitovou poezií. Svoje životní postřehy zachytila ve fejetonu o tom, jaké by to bylo sedět v kavárně a pozorovat cvrkot kolem sebe Kamila Parsi. Líbila se mi i osobitá poezie studenta Vojty Franců a na závěr krátká próza a následné aforismy, autorka Lidmila Žďárská, je nazývala haiku.

Celkově na mě autoři z Turnovska udělali dobrý dojem, ani jeden z účinkujících nepatří mezi grafomany, pochopitelně můžeme o jejich textech diskutovat, ale pokud budou na sobě pracovat, myslím si, že alespoň o některých ještě zcela určitě uslyšíme.. V jejich tvorbě je vidět snaha o podání výpovědi o jejich vidění světa.

Příjemný podvečer rychle utekl. Věřím, že třeba i tato akce napomohla další spolupráci autorů z Jičínska a Turnovska. Zatím nezávazně slibuji, že snad v budoucnu představím některé autory v našem ČAJi.

Václav

KAREL HLAVÁČEK

Rád bych vzpomenul jednoho významného českého básníka, který se narodil koncem srpna 1874, tedy před sto čtyřiceti pěti lety. Jedná se o představitele dekadence a symbolismu **Karla Hlaváčka** (29.srpna 1874 – 15.června 1898). Ve svém krátkém životě, zemřel měsíc a půl před čtyřiadvacátými narozeninami, vytvořil řadu děl, která si i po letech zaslouží naši pozornost. Připomínám jeho tvorbu: „Sokolské sonety“ (angažoval se v sokolském hnutí), „Pozdě k ránu“, „Mstivá kantiléna“ či „Žalmy.“

Ironie

Vím, dneska půjde zas, až pozdě, neospalý,
a chrti, kteří předběhnou ho v nízkém osení,
mé myšlenky, jež z večera již usínaly,
svým vytím probudí – dva chrti mdlí a zrosení...

Je jisto: půjde opět s kytkou u fleuretu
a ponese si *pro vše* v kapsách vonnou šarpii,
bez bázně, hany, úsměv kolem retu,
jak Bayard chodil v duell pro běloučkou Marii.

Ač na dnešek ho sami zase vyzývali,
vám, po mezích až domů půjde v mokrému osení,
dva chrti, již se cestou po celou noc rvali,
poběhnou před ním, schvácení a mdlí a zrosení.

(Ze sbírky Pozdě k ránu)

Václav Franc vystoupil v rámci „Výročního jarmarku“ v jičínské knihovně v sobotu 31.srpna 2019 v programu „Bejvávalo v Řehči“ jako děda Václav.
(foto – stránky KVC v Jičíně)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 20. Číslo 9. Září 2019.
(5.září 2019)

ikobra.rehec.cz